

ԲԱՆԱՍՏԵՂՄԱԿԱՆ

Եթէ Ճի՛՛ է

Եթէ ճիշդ է Աստուած իմ, որ Դուն ըզմեզ համաձայն
Ըստեղծեցիր պատկերիդ. տըիր հանոյքն իսկական
Սիրելու խոր, սիրուելու. ըստեղծեցիր մեզ համար
Հարուստ դաշտերն հանոյմի, եւ բընուրինը փարբամ,

Եթէ նոյնիսկ վերըստին Քեզ գտնելու համար էր,
Որ մահն ըրիր առաքեալ անմահութեան նամբուն վրայ,
Ու խոստացար արդարին հոգեխննոյք անվախնան,
Նրախտագէտ աղօթքներն անբաւարար են շնորհիդ:

Բայց Դուն դըրիր հրեուանքին դիմաց վշտի բազկաթոռն,
Եւ մեծ սիրոյ յանդիման՝ ժէներ, ու կիրք ու ոթիր,
Շրիր մէկ ձեռքը մերին առատաձեռն ու բարի,
Միւսն ալ՝ ծըլատ, չարագործ: Խոնարհութեան ծայրագոյն՝

Դէմ կանգնեցիր նոյն հետայն հըպարտութեան արձաններ,
Ու սէրերու կողէին ալ՝ նախանձի օ'ծը դըրիր.
Եւ հիւսուեցան վատ զարդեր մեր բարութեան գորգին մէջ:
Մինչ մենք դարձանք կիրքերու հիւրասըրահ ահաւոր.

Դուն անտարբեր վեհութեամբ աշխերդ մեծ փակեցիր:
Ա՞յս է Քու սէրդ անսահման: Եթէ մտքիդ՝ հայրական
Ծածկեալ խորհուրդ մը ունիս, շնորհի՛ ինձ գէք՝ այն ատեն
Անօրինակ կոյր հաւատք, որ անհարցում Քեզ պաշտեմ:

ԱՆԵԼ.